

שבת פרשת תשא, שושן פורים קטן, ה'תשכ"ו

ביאור בדרך אפשר

ביאור בדרך אפשר

1 ומחבר נשמות ישראל עם הקדוש ברוך הוא ונותן להם כח
2 להעלות גר תמיד, להתעלות ולהתקרב לאלוקות, והינו על-ידי-זה
3 שהוא רועה ומפרנס את ישראל בענין האמונה, שפחזק
4 אותנו באמונתנו בהוי' כו' ולכן נקרא "רועה מהימנא" שפירושו לא
5 רק רועה ומנהיג נאמן אלא גם רועה
6 המפרנס ומשפיע ומחזק את עניני
7 האמונה. ועל-דרך-זה בנוגע
8 לאתפשטותא דמשה שבכל
9 דרא⁵³, כדברי הוזהר שבכל דור
10 ודור יש 'התפשטות' (ניצוץ והארה)
11 של משה רבינו שהם ראשי אלפי
12 ישראל, עיני העדה⁵⁴, ראשי
13 ומנהיגי הדור שהן המה רועי
14 ישראל לחזק בכל אחד ואחד
15 מבני ישראל את האמונה בהוי'
16 במסירת נפש כו', ובדורנו
17 הרי זה כ"ק מו"ח אדמו"ר,
18 שהוא 'התפשטות' של משה רבנו
19 בדורנו הנותן כח לכל אחד ואחד
20 מבני הדור שתהיה עבודה הנ"ל
21 של לימוד התורה וקיום המצוות מתוך
22 מסירות נפש שנובעת מהאמונה
23 באופן תמידי (כמו שנאמר בפסוק
24 לגבי הדלקת המנורה בבית המקדש
25 שבה נאמר הכתוב "ואתה תצוה" גר
26 תמיד), כמו שכתוב⁵⁵ לגבי
27 כללות האמונה בה' שויתי הוי'
28 לנגדי תמיד, היינו שהדבר צריך
29 להיות תמיד, ללא הפסק ובאופן
30 דטוב לב משתה תמיד⁵⁶,
31 פסוק שמובא בהלכה לגבי פורים קטן,
32 והינו שעבודה זו צריכה להיות מתוך
33 שמחה תמידית שקשור גם עם
34 הענין דפורים, והרי המאמר נאמר
35 לרגל פורים קטן ובענינו של פורים
36 השמחה מודגשת שהרי בפורים
37 ענין השמחה בולט במיוחד כי חוב
38 איניש לבסומי עד דלא
39 ידע⁵⁷, חייב אדם להתבסס עד
40 שיגיע למצב של 'לא ידע' (בין ארוו
41 המן לברוך מרדכי) דהינו שיתעלה

1 ומחבר נשמות ישראל ונותן להם כח להעלות
2 גר תמיד, והינו על-ידי-זה שהוא רועה ומפרנס
3 את ישראל בענין האמונה, שפחזק אותנו
4 באמונתנו בהוי' כו'. ועל-דרך-זה בנוגע
5 לאתפשטותא דמשה שבכל דרא⁵³, שהם ראשי
6 אלפי ישראל, עיני העדה⁵⁴, שהן המה רועי
7 ישראל לחזק את האמונה בהוי' במסירת נפש
8 כו', ובדורנו הרי זה כ"ק מו"ח אדמו"ר, שהוא
9 הנותן כח שתהיה עבודה הנ"ל באופן תמידי
10 (גר תמיד), כמו שכתוב⁵⁵ שויתי הוי' לנגדי
11 תמיד, ובאופן דטוב לב משתה תמיד⁵⁶, שקשור
12 גם עם הענין דפורים, שהרי חוב איניש לבסומי
13 עד דלא ידע⁵⁷, דהינו למעלה מענין השכל,
14 שזהו ענין המסירות-נפש.

15 (ו) והנה כשם שעל-ידי ענין המסירות-נפש
16 (בחינת הרגל) שבימי הפורים,
17 נעשה גמר ושלמות הענין דמתן-תורה, שקימו
18 מה שקבלו כבר, כמו כן על-ידי המסירות-נפש
19 עתה, שהוא ענין העבודה בקבלת עול (בחינת
20 הרגל), שלא זו בלבד שעל-ידי-זה נעשה
21 להשבית אויב ומתנקם, ומצליחים בכל עניני
22 העבודה, בלימוד התורה, נגלה וחסידות, וקיים
23 המצות בהידור, ועבודת התפלה, אלא עוד זאת,
24 שעל-ידי-זה זוכים לשלמות הענין דמתן-תורה
25 בגילוי פנימיות התורה, לעתיד-לבא, שאו יתגלו סודות
26 התורה שעדיין מכוסים ונעלמים
27 וכידוע שאף שלא יהיה עוד
28 הפעם מתן-תורה⁵⁸, כפי שהיה
29 פיון שכל הענינים ניתנו כבר
30 במתן-תורה, מקל-מקום
31 גילוי פנימיות התורה יהיה
32 לעתיד-לבא, כמו שכתוב⁵⁹
33 על לעתיד לבוא ישקני מנשיקות
34 פיהו ודרשו חכמינו ז"ל שהכוונה
35 להתגלות צפונות ומסתרי התורה.
36 וענין זה של התגלות פנימיות
37 וסודות התורה תלוי במעשינו
38 ועבודתנו כל זמן משך
39 הגלות⁶⁰, כמבואר בתניא שמעשינו
40 ועבודתנו כעת קובעים עד כמה יהיה

53 תקו"ז תס"ט (קיב, רע"א. קיד, רע"א). 54 ע"פ שלח טו, כד. 55 תהלים טז, ח. שו"ע או"ח בתחלתו. 56 משלי טו, טו. שו"ע שם בסופו. 57 מגילת ז, ב. 58 ראה סה"מ תרמ"ז ע' פז. תרנ"ז ע' שנו. המשך תרס"ו ע' כג. ע' תקמו. 59 שה"ש א, ב ובפרש"י. 60 תניא רפ"ז.